

LO GERONÉS

SETMANARI DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1	peseta trimestre	
Fora.	1'25	id.	id.
Extranger.	1'50	id.	id.
Un número 10 céntims			

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Cambra Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se'n donara compte en lo Setmanari.

Any 5.º

Diumenge 28 de Agost de 1898

Núm. 228.

¿De qui es la culpa?

Dias arrera vaig sentir, essent al café, una conversa que m' va fer pensar molt, y no pas perquè fos nova; precisament en aixó estava la seva gravetat, en que ho he sentit dir molts cops ab paraules més ó menos cambiadas, com ho haurán sentit també de segur més de quatre dels que llegeixin aquest article.

Se parlava de l' estat trist y miserable en que Espanya ha quedat després de la guerra, del deute horrorós que pesa sobre l' Hisenda pública, y de la dificultat de tráurel, no per falta de fonts de riquesa sino per causa del desgabell administratiu en que vivim, y aqui va venir el bó; d' una cosa a l' altre va anar a parar la conversa en explicar els robatoris que han enriquit a Fulano y a Zutano y de que han sigut, especialment, víctimas las colonias, durant el temps en que han tingut la sort d' estar unidas a la *hidalgua nació española*; y allí, no vulguen saber lo que va sortirhi, tot lo que s' ha dit en lletras de motllo—que es molt,—y lo que no s' ha pogut dir en aquesta forma—que es molt més. Però de prompte, un dels companys se dirigeix al que ab més energia estava censurant aquest estat de cosas y l' hi diu: Be, però, si a tu t' dessin tal cárrech ¿vols dir que no ferias el paquet?—y l' altre donant, s'optadament un aspecte rialler a la seva cara, va contestar:—Tu dirás! ves que me'n fassin y veuran si soch tonto, y—Es clar!—varen fer a coro tots els demés: se veu que l' unitat de parers era completá.

Donchs aixó, sentit ja per centéssima vegada, es lo que m' va fer pensar, perquè revela un estat molt grave, molt més grave de lo que sembla; perquè aixó que a primera vista sembla una broma de companys, no ho es, l' experiencia ho demostra, y aquell xerrayre tenia rahó al dir que si l' posavan en ocasió de robar, no seria tonto, y com ell son molts, molts; una proporció tant immensa que fa repugnancia escriurer-la sobre l' paper.

L' adagi castellá *una cosa es predicar y otra dar* sembla que sigui l' evangeli de la gent del dia: oposats en idees polítiques y socials, hi ha dos punts en que marxan completament de acort quasi tots els homes; l' un es el parlar sempre de l' honoradés y l' altre no tenirne ni senyal. Fins els que per las sevas idees polítiques abominan del estat actual y parlan de portar institucions y organismes molt diferents, alardejant a tothora de puritanisme y condempnant al *chanchullo*, veuran com quan el seu interés els hi demana, se presentan en las esferas oficials ab las sevas cartetas de recomanació de qualsevol *cacich*, demanant que s' fassi a, en lo que la lley diu terminantment b, tot per suposat, ab el fi de trobarse a la buñaca alguna pesseta que no hi deuria ser, y sens perjudici de tornar al vespre al café a cridar que las oficinas del Estat son una cova de lladres, y que per culpa dels polítichs que favoreixen las filtracions y irregularitats no tenim esquadra.

Veus aquí, com dich al comensament, que aquella conversa me va fer pensar molt, me va fer pensar que ab una societat aixís no s' va enlloch y que es inútil de moment pensar que s' pot arreglar ab cambis polítichs. No es que jo negui que poch a poch puguin ser d' utilitat, y en tant no ho nego, que per conseguirho treballa: lo que nego es que puguin donar un efecte immediat; lo que crech, es que l' estat actual de cosas no es degut únicament als errors polítichs dominants, sino al mateix poble, primer element de una nació ben constituída, y que en un estat corromput es inútil pensar que hi pot haver un bon govern, perquè aquest s' ha de ressentir necessariament de las corrents generals. Y perquè fins en el cas (poch probable desgraciadament) de que ns trovessem ab unas lleys perfectes y uns governants modelos, l' opinió pública y l' país, aquests mateixos que s' queixan dels abusos presentis, els demanarian y els imposarian per forsa, re-

belantse contra la moralitat política y administrativa, de la mateixa manera que l' jugador s' rebelaria contra l' que l' privés d' anar a la timba.

A un senyor amic meu, sumament escérrich, pero de grans rasgos d' ingeni, enemich acérrim é intransigent de la medicina, li deya un día un subjecte, tractant de ferlo cedir més ó menos en aquet punt: ¿Y si vingués, estant tu malalt, un ángel del cel, ab una recepta pera curarte, dictada per l' Esperit Sant, la pendrias?—No,—va contestar l' altre ab molta resolució—perqué si la recepta fos bona, l' apotecari la derpatxaria malament. Donchs aquet cas es lo nostre; ja s' poden trencar el cap sociólechs y homes d' estat buscant sistemas perfectes; mentres las cosas no cambihin, el poble els hi despatxará la recepta malament.

Aixó no vol dir que ns haguem de entregar a un fatalisme estúpit; molt al contrari, vol dir que la tasca es més grossa que no sembla y que las malalties socials duran més que las individuals: treyallem donchs, posem confiansa en els resultats de la nostra obra, però tinguem present que hi ha cosas que no s' arreglan ab una ni dugas generacions.

J. V. Y C.

LA SALVACIÓ DE CATALUNYA

En los moments de verdadera crisis en que avuy nos trobém, l' instint social ha portat a tots a buscar los medis de salvar lo que s' pugui; y si tots los espanyols que pensan una mica tenen alguna comprensió de lo que es la vida de las naciones y senten encare alguna aspiració generosa, despullada de las mesquinas interessadas de quasi tots los polítichs, veuen y no deixan de dir que es absolutament necessari cambiar de vida política y administrativa, abandonant lo camí de vergonyosa perdicció a que ns ha portat tanta ignorancia, tant orgull, tanta ficció y tanta immoralitat, tots los catalans que tenen una mica de seny y d' amor al país al compendre per instint, los més d' ells sense donarsen compte, la necessitat de replegarse tots dintre de sa terra, aunant sos esforços pera salvarla y salvarse ab ella, fugen de la política madrilenya a la que consideran causant de tots los mals y s' decantan, quins ja ab ferm convenciment, los restants ab encoratjadora simpatia, cap als elements decididament catalanistas.

Y aixó no solzament com a llógica consecuencia per haver tractat lo catalanisme, ell tot sol, ab en Pi y Margall, al fi catalá també, ab elevació, coneixement y justesa las questions colonial é internacional, quin desconeixement per parí dels partits madrilenys nos ha portat al estat tristíssim d' avuy. No es per aixó sol. Lo encertat que desgraciadament pera Espanya ha estat lo catalanisme, li ha atret com es natural y era just, molts y molt valiosos elements y li ha fat mereixer lo respecte general dels que tenint altrás idees, han sigut prou generosos pera admirar als que no s' havian equivocat absurdament com ells; pero aquest sol acert no li hauria donat la forsa que li adquirent ni l' hauria voltat, sobretot, d' aquesta atmosfera de simpatia y d' esperansa que tots los catalans li van creant, si per una part no representés lo catalanisme sentiments que més ó menos ofegats per egoismes y per erros no han deixat, no obstant, de covar sempre en lo fons del cor de tots los fills de la nostra terra y aspiracions que molts d' ells no s' han formulat may a sí mateixos, pero que ls hi son naturals é instintivas; y si per altra part no hagués vingut aquesta *débacle* de fets després de la de las idees de centralisme, d' unificació y de ficcions parlamentarias quinas manifestacions evidents han sigut l' escepticisme polítich general, lo desengany dels partits madrilenys, lo retrahiment total de la vida de las classes conservadoras, que, per lley sociológica, son las naturalment cridades a dirigirla.

Y per aixó l' catalanisme s' presenta avuy com l' únich factor polítich nou, quina intervenció realment pot esser beneficiosa y trascendental al pervenir d' aquest desgraciat país. Si s' vol entrar en una vida nova cal entrarhi ab lo que representa ideas novas, procediments nous, sistema nou; nou, s' entén, ab la novetat de lo que es constant, de lo que es etern com a natural y verdader, pero que apareix ab certa novetat al reapareixer per la forsa llógica de la naturalesa al ferse evidents los resultats d' un prolongat artificialisme.

Però ademés de representar tots los darrers aconteixements que han portat a Espanya al punt en que avuy se troba, lo descrédit absolut de las ideas, dels procediments y dels homes anti-regionalistas y de demostrar las fatals consecuencias pera ls pobles de viure una vida contraria a la seva naturalesa y de forsarlos a enmotllarse a constitucions que impideixen lo seu lliure desenrotllo y expansió, hi ha que l' catalanisme es a Catalunya la única agrupació que pot realisar aquesta vida nova porque tothom suspira, que tothom demana y que cap partit madrileny, parlantne molt, es capás de donar.

Aquí al menos, tothom n' está convenut. No hi ha més forsa polítich-social séria que l' catalanisme. No hi ha cap agrupació polítich madrilenya capás de portar a las classes conservadoras al exercici de las funcions públicas; no hi ha cap programa de cap partit madrileny ab prou prestigi pera inspirar la menor confiansa als elements que de debó representan aquí l' treball, la inteligencia, l' amor desinteressat al país. Ningú creu en la regeneració del partit lliberal, ni quedantse ab la quefatura en Gamazo, ni en Moret, ni en Montero Ríos, ni en Canalejas. Son poquíssims los que tenen alguna esperansa en lo senyor Silvela, y ls pochos que de bona fé n' esperan alguna cosa, fins prescindint de las sevas contemporisacions ab los més escandalosos caciquismes, hi creuen per confiar una mica ab las sevas tendencias regionalistas. Dels republicans, tant esmaperduts que quasi no comptan pera res, ni dels carlins, a punt per lo que s' tem d' intentar lo *cachetazo* a aquest desgraciat país, no hi ha que parlarne; los que n' eran, segueixen essentho, pero ls darrers aconteixements no han fet a Catalunya ni més republicans, ni més carlins. Apart de la poca confiansa que inspiran en general uns y altres, lo sol fet de no poguerse ls probar, sense un trontoll terrible d' incalculables consecuencias, quan tot está ja tant consentit, fa que las classes conservadoras se sentin ben poch disposadas a esperar ni de Salmerón ni de D. Carles, la salvació del país.

En cambi, la circumstancia de poguer realisar lo cambi radical que la nostra vida política y administrativa necessita, sense una tranzició forta que posi en perill la regularitat de la vida social y económica, fa més simpátich y atractiu al catalanisme. Aquest pot acabar ab lo caciquisme, pot acabar ab la desmoralisació administrativa y política, pot posar fi al sistema insubstancial y lleuger de dirigir als pobles per medi del més degenerat dels parlamentarismes, sense necessitat de tocar res fonamental y fixo; l' edifici nou se pot comensar sense somoure ls fonaments. Y necessitantse material nou, y nou personal, lo catalanisme pot oferir ab garantías pera tots per esser prou amplias las sevas idees pera ser susceptibles d' implantació paulatina, que permeteria anar esmenant sos defectes, y estar constituhit, no com un partit tancat y d' estrets motllos, sino com una agrupació immensa, dintre de la qual hi caben tots los que tenen vocació y capacitat pera l' servey de Catalunya.

Las facilitats que l' catalanisme ofereix pera la regeneració de la nostra terra, tant per lo seu hermós y suggestiu programa com per la seva conducta en aquests darrers anys, més séria y governamental que la de cap altre, absolutament que de cap altre partit, y al mateix temps, tant clara y radicalment definida, li atrauen avuy las simpatias generals, girantse cap a ell totes las esperansas. Al coincidir aquest movi-

ment de la opinió ab sos actius treballs de propaganda y ab sos profitosos esforços pera la seva adecuada organització, no pot menos de fer augmentar la confiança de tots, y afirmar en lo cor de tots los catalans lo convenciment de que en lo catalanisme y solzament en lo catalanisme hi ha la salvació de Catalunya.

LLUIS DURÁN Y VENTOSA.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. Sessió del 24 de Agost.—(2.ª convocatoria).—Reunits 3 concejals baix la presidència del Sr. Boxa, prengueren los següents acorts, després d'aprobar la acta de la anterior:

Aprobar la acta de recepció del nou escorxador.
Senyalar lo día 5 de Setembre pera la subasta de arrendament del Teatre durant les vinentes fires.

Accedir a lo demanat pels vehins dels carrers de Figuerola y Ronda de Ferran Puig, ó siguir construhir una clavaguera colectora.

Concedir permís d'obres a donya Maria Boada.
Pera cubrir la vacant de D. Joan Burch, individu de la Junta municipal, fou elegit per sorteig D. Anton Planas.

Contribuir ab 500 pessetes a les obres de defensa del Ter que practica lo Ajuntament de Salt

Ha arribat a la Corunya lo vapor «Alicante» de la Transatlántica ab les primeres forses de Santiago de Cuba que s'han repatriat. La travessia ha sigut llarga y penosa, y fan llástima ls detalls que donan los diaris del trist estat dels arribats, molts dels quals venen malalts, haventsen mort seixanta durant lo camí. A n'aquest vapor seguirán los altres encarregats de la dolorosa missió de transportar tropes y les escenes de la Corunya se renovarán per tot allà ahont desembarquin. Lo Govern está fent grans esforços pera organitzar llazarets y sanatoris, donchs los pochos que hi havia son, de molt, insuficients y ademés, quan ha arribat l' hora d' haver de servir, ha resultat que hi faltava tot y que com tots lo d' Espanya era un servey abandonat.

Acabades les guerres, de Cuba y de Filipines se'n parla poch. Ara los nostres patrioters, pera consolarse, tot es perdre grans dificultats als yanquis pera la seva dominació en lo qu' havia sigut nostre, com si d' axó'n n' hagués de resultar algun profit.

Continúa tementse un axecament carlí y fins se senyalan alguns símptomes com a precursors de les noves desgracies que' amanassan a Espanya. Es difícil, en un país com lo nostre, somniar en una regeneració: quan no son los uns, son los altres que'l crucifican.

Així, s' anuncia ja grans tiberis parlamentaris pera'l dia que s' obrin les Corts, que sembla será del 12 al 15 del mes entrant. Diuen qu' En Romero Robledo y altres están aplegant datos y volen fer una campanya sonada. Lo de sempre: les nostres eminencies polítiques volent arreglarho tot ab discursos.

S' ha obert lo període electoral pera les eleccions de diputats provincials. En la nostre provincia no s' nota moviment de cap classe. Tothom está segur que resultarà haver sigut elegits los que vulguin en lo Govern Civil y ls que en ell remanen, y que no val la pena d' amohinarshi. Per lo qu' han de servir y per lo que se' ls vol, sense dupte serán los més aptes.

Demà s' inaugura a Sitges la estàtua axecada en aquella població al eminent pintor conegut per lo Grecco, en quin acte pronunciará un discurs son entusiasta admirador y distingit pintor català En Santiago Russinyol.

Segons l' últim cens, la població total d' Europa es en la actualitat de 380 milions d' habitants.

L' Illm. Sr. Bisbe de Tarazona ha dirigit a sos diocessans una pastoral, recomenántlosi que no assistixin a les corrides de toros.

Diu *El Diario del Comercio*:

«*Assamblea regionalista a Casp.*—En la històrica ciutat de Compromís se pensa celebrar una Assamblea regionalista en lo vivent Setembre ó primers d' Octubre, a la que s' convidarà a molts pobles del Baix Aragó, de la provincia de Tarragona, a la premsa d' Aragó, a trenta set organismes y disset periòdics regionalistas de Catalunya.

La esmentada Assamblea es com consecuencia de la que s' celebrà a Alcañiz lo 24 d' Octubre darrer, que sos iniciadors se proposaren, així es, donar a conèixer lo programa regionalista é indicar la conveniencia de la formació d' un partit aragonés que defensi ls interessos generals d' aquella noble terra tant oblidada dels polítics, y posar los fonaments pera fer una activa propaganda en contra dels centralistas que en totes las situacions polítiques de la restauració imposan allí per la forsa candidats «cuners», com si aquella nobilíssima regió espanyola fos terreno conquistable ú hospital d' invàlids; polítics que no tenint més títols, ni més historia, ni més prestigi que la de ser desconeguts per tot arreu y lacayos incondicionals de governs perturbadors de la tranquil·litat pública, venen a desempenyar en la política espanyola l' trist paper de miserables, y, per tant, despreciables *quindillas*».

Desde el día 24 d' aquest mes los trens de la linea de Sant Feliu segueixen el següent itinerari: surten de Gerona cap a Sant Feliu. — 7'08 m. — 9'06 m. — 11'26 m. — 3'12 tarde y 5'35 t.; y arriban a las 6'21 m. — 8'23 — 2'11 — 4'35 — 7'36. Los trens senyalats ab ° son correns.

Ha mort repentinament aquesta setmana lo jove metge D. Manel Matas y Rodés. Acompanyem a sa familia en lo sentiment.

Diu un periòdich que 'ls P.P. de la Sagrada Fami-

lia, en lo Col·legi que tenen establert a Blanes, han montat un observatori que forma part de la xarxa meteorològica que la Granja Experimental de Barcelona tenen establerta per Catalunya y Balears.

Hem rebut un exemplar de la esmena presentada pels concejals senyors Esteche, Plá y Gimbernat en l' assumpto del alumbrat elèctric.

S' ha inclós en lo plan general de carreteres una de tercer ordre que surtint de Cantallops, empalmarà ab la general de Madrid a La Junquera.

La Cambra de Comers de Barcelona ha dirigit la següent exposició al President del Consell de Ministres:

«*Excm. senyor:* La obtenció de la pau, fins en las condicions en que la otorga'l vencedor en la guerra a que'ns havém vist arrossegats, posa terme a crudels sacrificis, tanca un període anormal y extraordinari y obra una nova era senyalant lo nou camí que es forsa emprendre pera poder revivire de passats erros y d' actuals desdixas.

Lo que pogueren aconsellar necessitats imperiosas del moment, es perillós quan se torna a la normalitat, y l' extraordinari de circumstancies, que afortunadament ja passaren, obligaren a la adopció de resolucions de las que es forsa desistir desde'l moment que la vida social se regularisa y va per bon camí.

Las autorisacions tenen sempre carácter condicional, y quan no s' compleix la condició ó no ocorre'l cas que senyalá anticipadament la previsió, es absurdo é ilegal fer us de las mateixas. De lo contrari, se pot comprometre la fortuna pública, lo demà d' un país y'l dret que té la nació a viure en las condicions més fàcils pera referse de las pèrduas anteriors.

Ab lo pressuposit ordinari que regeix pera'l corrent exercici se pot atendre a tots los gastos ordinaris pera'l mateix, protegint lo moviment general del comers, y si las autorisacions se donaren al Govern en previsió de que'ls recursos extraordinaris votats pera la guerra no fossen suficients pera las creixents necessitats de la mateixa, acceptada la pau no es possible sense faltar a la legalitat y sense perill de graves é irreparables perjudicis pera'l país fer un us indegut de autorisacions tant delicadas y trascendentals com las relatives al augment de circulació fiduciaria y al pago en altra moneda que no sia la nacional de nostres deutes en l' extranger.

Avuy ja no tenen rahó de ser las autorisacions, y'l Parlament pot funcionar lliurement.

Espanya té elements pera anar pellant sas feridas, desenrotllarse y prosperar; pero no ho ha de lograr sense que la política tinga nova orientació, se reformi nostra viciosa Administració y totes las midas de govern s' informin en la legalitat y'l patriotisme.

La experiencia ha de donar sos fruyts y tindrà d' allisonarnos pera demà; y las duras lliçons que acaba de donarnos nos diuen que sense economias, sense una encertada inversió dels recursos y sense un equitatiu repartiment dels tributs no es possible que Espanya pugui figurar en lo concert de las nacions europeas.

Se té de simplificar la Administració y moralisarla en tots sos organismes, posantla en relació ab las actuals necessitats dels país.

Serveixis V. E. pendre en consideració las ideas apuntadas, preparar desde ara la liquidació dels gastos de la guerra y, sense usar de las autorisacions, dictar ab tota urgencia aquellas midas de govern que demanan lo nou estat derivat de la obtenció de la pau y la necessitat de fer cara als efectes de la guerra que ha sostingut la nació.

Lo comers, la industria y la navegació, fonts de vida de tot país, que son las classes que especialment representa aquesta Cambra, han suferit y sofreixen extraordinariament per efecte de las grans desdixas y de las guerres que es d' esperar no s' reproduheixin maymés. Las Aduanas y las rendas públicas demostran ab la baixa en sos rendiments lo mal estat que s' troba la producció nacional, y si no s' veu aviat una voluntat decidida pera restablir la perduda normalitat, pot venir un estat de desesperació, que espera aquesta Cambra que'ls alts poders públics haurán previst y tractarán d' evitar.

Deu guardi a V. E. molts anys.—Barcelona 12 d' Agost de 1898.—Excelentíssim senyor.—Lo President, *Manel Giróna*.—Lo Secretari general, *Joseph Espinós*.

Dimars passat fou batejat a St. Feliu lo nou bot salvavides que la Estació de dita vila de la Societat de Salvament de náufrechs ha adquirit pera completar lo material de salvament que posseheix. Es un bonich barco fet ab fustes escullides, y dotat de tot lo material necessari, que té 10 10 metres d' eslora, 2'27 de mànega, 1'79 en los tamburgs y 0'97 en lo centre. La quilla es metálica, pera facilitar la seva tornada immediata a la situació normal cas de capgirarse y la flotació está assegurada per dos grans dipòsits d' ayre comprimit, nn a cada extrém. La cerimònia del bateix se feu ab tota solemnitat pel clero parroquial, ab assistència dels padrins D. Joseph M. Vidal y D. Maria Josepha Topete, de les autoritats, persones convidades y nombrosíssim públich.

Lo nou bot porta'l nom de *Miquel de Bohera*, distingit marino català que s' creu era natural de St. Feliu de Guixols y está enterrat en la iglesia de Sta. Anna de Barcelona, y que prengué part activa en las guerres del temps de Ferran lo Catòlich y de Carlos I, al últim dels quals es tradició salvá la vida en les costes d' Africa.

S. S. Lleó XIII ha concedit, ab carácter de perpetuitat, dos indulgencies plenarias als espanyols que ajudin lo Sant Sacrifici de la Missa cinch vegades l' any, les que degudament disposats podran guanyar en los dies que trihin.

Diu un periòdich de Figueres que recorren l' Exportació un quants subjectes que compran totes les mules y matxos que troban, ignorantse, afegeix, si es per compte del Govern ó per algú més quines intencions no sien prou bones ni prou favorables pera la tranquil·litat pública.

Corra la veu de que tenen premis en lo próxim certamen d' Olot nostres pahisans y amichs senyors Fontanilles, Morató y Balari. Los hi anticipém la enhorabona.

També han sigut premiats en lo Certamen de la Lliga de Contribuyents de Sans, En Francesch Marull, de Palamós; En Joaquim Riera y Bertran, de Geróna; En Ramon Masiferri, d' Olot, y N' Enriqueta Paler y Trulló, de Figueras. Rebin la nostre felicitació.

NOVÈ CERTAMEN LITERARI D' OLOT

FALLO DEL JURAT CALIFICADOR

Premi 1. Núm. 137. «Notes de color», lema: A tú. — Primer accésit. 224. «Tranzit», — Segon id. 101. «Pla y montanya», lema: Pahissatges.

Premi 2. No s' adjudica. — Accésit. Núm. 106. «Los parrots d' en Boquica», lema: Cara-girats.

Premi 3. No s' adjudica. — Primer accésit. Núm. 190. «La cansó de la filosa», lema: ¡Oh témpora etc. — Segon accésit. 113. «En Quet d' Argelaguer», lema: Del estany etzètera.

Premis extraordinaris

Premi 4. Núm. 125. «La educació com base y fonament del verdader progrés dels pobles», lema: Qui no mira etc. — Accésit. Núm. 117. «La educació com base y fonament del verdader progrés dels pobles», lema: Los pobles etc.

Premi 5. Desert.

Premi 6. Núm. 29. «Inmensitat», lema: Est Deus etc. — Primer accésit. 146. «Sagrarias», lema: Mistich desposori. — Segon id. 222. «Nadal», lema: Redempció.

Premi 7. No s' adjudica. — Accésit. Núm. 234. «L' higit a Catalunya», lema: Mica menos etc.

Premi 8. Núm. 196. «Las nóces del Nen Refita», lema: Costums que s' perden.

Premi 9. Núm. 66. «L' ombra de Colón», lema: Aparició. — Accésit. 83. «Leprós», lema: Bíblica.

Premi 10. Núm. 220. «Infants», — Accésit. 182. «La caputxa», lema: Patria.

Premi 11. Núm. 223. «Imatges y visions», — Accésit. 131. «L' Andreu», lema: Esbós al llapis.

Premi 12. Núm. 154. «Cor de roure», lema: Mentres viu etc. — Primer accésit. 217. «Tradicció catalana», lema: Perla d' Orient. — Segon id. 144. «Llegenda», lema: ¡Oh l' amor!

Premi 13. Núm. 194. «Boscana», lema: J' etais etc. — Accésit. 180. «L' horta», lema: Ver paradís etc.

Premi 14. Núm. 39. «Follies», lema: Junts arts etc. — Accésit. 164. «La matinada al camp», lema: ¡Qué descansada etc.

Premi 15. Núm. 143. «L' infanticida», lema: Fou de rancors etc. — Primer accésit. 243. «Lo clown», — Segon accésit. 65. «Lo trinxerayre», lema: Del natural.

Premi 16. Núm. 171. «Lo llibre nou», lema: ¡Benèdictsia!

Premi 17. Núm. 125. «La Lluyta per la vida», lema: In terra etc. — Accésit. 126. «La lluyta per la vida», lema: X.

Premi 18. Núm. 203. «Desventatjas del fumar», lema: Corrigere etc. — Accésit. 37. «Lo mico del apotecari», lema: Inop dum etc.

Premi 19. Núm. 145. «L' hora dolça», lema: Nuvial. — Accésit. 229. «Posta de sol», lema: De la terra.

Premi 20. No s' adjudica.

Premi 21. No s' adjudica. — Accésit. Núm. 235. «Mati-ners», lema: Lo llevarse dematí etc.

Premi 22. Desert.

Premi musical

Premi 23. Núm. 233. «Cansó pera cant y piano», lema: Poesía y música, tot surt del cor. — Primer accésit. 155. «La branca de llover», — Segon id. 231. «Cansó catalana pera cant y piano», lema: ¿Quina es ta Patria català?

Olot 17 d' Agost de 1898. — Lo President, Francesch Matheu. — Lo Vice-president, Ramon Masiferri. — Vocals, Joseph Jutjar y Joseph M. Aguirre. — Lo Secretari, Joseph Berga y Boada.

Nota: — Se prega als guanyadors dels premis 1, 15 y 23, posin son nom en coneixement del Jurat com més aviat millor.

La Festa tindrà lloch, ajudant Deu, lo día 10 de Setembre vinent, a las deu del matí.

VARIETATS

Sobre'l «Bruel» de Castelló de Ampuries y'l de Pals

(Continuació.)

Nos resta encara, avans de traduhir l' article d' En Vayreda, dir alguna cosa dels *Mistpoeffers*, pera que se sápigua quins son los fenòmens coneguts ab aquest nom y'l perquè s' han relacionat ab los anomenats «Bruels»: essent los datos qu' aném a donar extraxits del article d' En Ernest Van den Broeck, ja citat, y que

porta per objecte reunir observacions pera estudiar y explicar aquest fenomen natural en un llibre que igno- rem si havist ó no la llum pública.

Lo fenomen de les exalacions sonores que desitje esclari- se caracteriza per detonacions que s senten poques ve- gades aislades, y sovint per series desenrollades d' un mo- do variable y que tenen generalment per tot la mateixa tona- llat, baixa y fosca, y la mateixa intensitat, sia 'l quin se vul- ga lo punt d' ahon se sentin. Son curtes, de forsa igual, sen- se eco ni prolongació. De primera impressió y quan no s' hi esta acostumat, afectan semblarse á llunyanas detonacions d' artilleria de gran calibre, encara que generalment no de- tin sentir lo retró ó *choch inicial y de major intensitat* que distingueix á n' aquestes, ni 'l resso irregular que les se- gueix a voltes. Es sobre tot á 'l istiu, en temps *caluros*, és- tant l' atmosfera *quieta, pesada y lleugerament bromosa*, al- menys en ses regions inferiors, ab un cel quasi sempre *seré y lleugerament ennuolat*, quan se fan sentir més sovint.

Les hores d' audició y de més repetició del fenomen son generalment, en la regió marítima d' onze á tres, y endins de la terra (Campine, Hesbaya, Hageland, Limbourg), de les deu á mitgdie; pero aquestas detonacions poden devegades allargarse de les set y, sobre tot, de les nou á les cinch y ar- rivar fins á la posta del sol. Sembla que no s produhexen de nit. Les distancies que separen una detonació de l' altre son molt irregulars y variables. Quan se senten, á 'l istiu, les series més nombroses — que ab diferentes variants d' in- termittencies poden durar dies enters — s observan, entre 'ls colps d' una metexa serie, espays que poden variar d' un á quatre minuts per terme mitg, pero que poden també esser majors. L' época en que 'l fenomen se produheix més sovint es en les diades soleyades de 'l istiu, principalment del juny al agost. No obstant, se senten en totes les estacions del any, fins al hivern, pero llavors ab menos freqüencia y sols quan la calor es relativament forta, en los dies de bon sol.

Les condicions meteorològiques, indispensables pera sen- tirse — si no pera la seva producció — son, á més de la ca- lor y del sol, la calma completa de l' ayre y de la superfi- cie del mar, y també la presencia de *febles bromes*, ó d' una boya prima que no enteli 'l cel. No s insistirà may prou sobre l' utilitat d' una comprobació ulterioir general d' aquestes condicions especials, que semblan *lligades intimam- ent* á la audició de les detonacions misterioses ó exalaci- ons sonores de la mar del Nort y de les planures que la envoltan.

Exes curioses exalacions son ben conegudes al llarch de les nostres regions marítimes, ahont arriuan invariablement de per amunt. Los mariners belgues y holandesos les anomenan *mistpoeffers y zeepoeffers*, paraules que signifcan, la primera «despido ó dissipador de la boya» y la segona «despido ó rot de mar». Com á variant s' anomena també á aquest fenomen *waterpoeff y zeedoeffers*.

A bordo d' un dels barcos-fars holandesos, l' acció de- notant en comtes de *poeffen s' anomena gonzen*, que signi- fica «bulsinar».

La paraula *mist-bommen*, que significa «rondinament» ó «cop de boya», sembla, com les darrerres, poch usada. Se denomina igualment aquest fenomen *boumel ó boumm- len*, quina significació ni quina armonia imitativa exigexen la busca, difícil, del seu equivalent en la nostre llengua. Bastará recordar que molts observadors belgues expressan ab les paraules *boumm y broum* la impressió auditiva d' aquestes detonacions, segons si 'ls senten endins de la plana continental ó bé en la regió litoral y marítima.

Més rarament encara, se designa 'l fenomen en nostres costes ab lo nom de *onderaardsche geruchte*, ó sia, «ruído soterrani». En lo Baix-Escala, alguns mariners holandesos diuhen, al sentirlo: «*De platen geven op*», lo que vol dir: «Los grans fondos s' aixecan» ó «rotan». A Blanken- berghe, se diu igualment: «*De grond geeft op*».

Los mariners rivarenys, de llengua francesa, de la mar del Nort y de la Manxa anomenan les detonacions misterio- ses tant *aviat bombes de mar* ó *canons de mar*, com *rots de mar, gits de mar*, y també *exalacions de mar*.

Certs mariners inglesos les conexen ab lo nom de *paper pop*, lo que porta á assimilar la impressió d' aquestes deto- nacions, á la que produheix un sach de paper plé de vent al esclalar.

Aquesta multiplicitat de noms demostra que 'l fenomen auditiu es molt més conegut dels marinos de lo que s' hau- ria pogut pensar, y la nota dominant en les paraules usades sembla indicar clarament que, en la idea dels observadors, se tracta d' una acció produhida de *baix cap enlayre*, me- tor que d' una acció aerea *descendent*. Ab aquestes deno- minacions populars, s' adquireix la creencia — al menys per lo que á mi s' refereix — que 'ls pobles marítims que tenen conexements dels *mistpoeffers*, ó «dissipadors de la boya» se troban molt inclinats á admetre y á fer concor- dar ab son modo de pensar, que de lo que s' tracta es d' una *exalació ó desprendiment fluidich* que s realisa sortint del sol y atravessant la mar, pera espargirse extensament y sobre la superficie d' aquest, en les parts bromoses y pesades de la atmosfera, aclarides luego per la repetició del fenomen.

Segons alguns observadors, sembla qu' hi ha alguna co-

relació entre 'l fenomen que produheix aquestes manifesta- cion ó *exalacions sonores* y certes *mudances* en les condicions meteorològiques; pero la *naturalesa exacte* d' aquestes rela- cions, aixis com la averiguació de si les últimes *subsequexen* ó *precedexen* immediatament lo fenomen auditiu, queda re- servada á la sagacitat dels observadors als quins interessi particularment aquest punt, cas de confirmarse. He rebut declaracions segons les quines lo temps pot convertirse en *bo* ó en *dolent* després de les manifestacions sonores, consti- tuhint la naturalesa del cambi, solzament en l' *intensitat* d' aquestes.

En lo mes d' Agost de l' any 1894, á bordo del barco- hydrograf *La Belgique*, se sentiren en la mar del Nort, en- tre 'ls barcos-fars *Wast-Hinder y Ruytingen* nombroses deto- nacions de *Mistpoeff*, algunes de les quines eren tant ex- tranyes, tant fondes y produhien en les orelles una impressió tant penosa, que 'ls observadors ne deduhiren que les ones vibrants que formavan lo só devian esser molt amples, pero en nombre molt reduhit, y que alló devia esser á poca dife- rencia lo *limit dels sons perceptibles*.

Lo ruído no semblava venir de cap banda determinada de l' horitzó, sino de per tot á la vegada, ó mellor, sembla- va *emergir sordament del mitg de l' aygua*, tot al voltant del barco.

No semblava, perxó, més próxim; sempre les detona- cions semblavan igualment llunyanes com si sortissen de l' horitzó. En lo moment en que s sentiren aquestes detona- cions, envoltant en certa manera la nau, aquesta s trobava al 51° 16 de latitut Nort y 0° 01 de longitut oriental del meridiá de París, á 12 milles marítimes de Dunkerque.

A Ostende, los ruídos se senten cap al Oest; á Douvres cap al Est-sud-est ó al Est; á bordo dels fars flotants ho- landesos, cap al Oest y 'l Sud-oest; y á Dunkerque cap al Nort. Tals son al menys les noticies que m' ha donat lo ci- tat observador, que nota, que si s marcan sobre un mapa totes aquestes indicacions, resulta que determinan tosca- ment un centre d' emissió, ó més ben dit d' audició, entre 'l Fairy-Bank y 'l Banc de Borgues.

Altres observacions, fetes independentment, han vingut á confirmar aquesta opinió.

Sembla, donchs, que la regió senyalada, sia un *centre d' audició* del fenomen, ó al menys formi part d' una ona de *máximum d' audició*.

Tot axó exigeix qu' s fassin cuydadoses observacions sis- temátiques.

Moltes persones en les nostres regions (Bélgica, Nort- oest de França, Paysos Baxos, mar del Nort, Manxa y Pas- de-Calais) han sentit y netament fet constar lo fenomen, y ja al present, la invitació als observadors feta en lo *Cel y Terra* després dels informes qu' he senyalat en la serie d' articles titulats: *Un fenomen misteriós de la fisica del Globo*, ha proporcionat á n' aquesta revista la preciosa acumnlació de datos positius, que permeten en la actualitat, inquirir, ab major metode y precisió, si existeix realment apart del do- mini, encara poch explorat, de la acústica atmosférica, un *fenomen natural encara no explicat*, allí ahont tothom — salves la excepció d' alguns escassos observadors, y una part de les poblacions marítimes — creya no tractarse de res més que de la audició ó repercució per l' eco de llunya- nes detonacions d' artilleria, ó — en l' interior de les ter- res — de llunyanes explosions accidentals, disparos de mi- nes en les pedreres, etc.»

Segueix l' escrit del senyor Van-Den-Broeck indicant la possibilitat de que 'ls referits ruídos sien lo resso llun- nyá de disparos d' artilleria ó detonacions d' altre genre produhides per l' home, y promet continuar los seus estu- dis pera la resolució del problema, á quin efecte enclou un petitiori pels que vulguin proporcionarli datos. No sabem si dit senyor ha publicat lo resultat de les seves averiguacions, pero ab lo extractat n' hi ha prou pera tenir idea d' aquest fenomen natural, pera compendre 'l perquè s' ha comparat ab lo «Bruel» dels estanyos, y pera saber ademés que la se- va causa fins avuy se té per no coneguda.

(Seguirá.)

SECCIÓ LITERARIA

LA POBORDESSA

La pobordessa del nostre barri n' es lo que encara no s' ha vist may; De noyes macas, uy, si n' he vistas! pero, com ella, no 'n conech cap. Fresca y alegre com una gualla, jove que apenas té divuyt anys, y, uns ulls, que miran d' una manera com si obliguessen fe un cop de cap.

Quan, los diumenges va á fer la capta, de casa en casa corrent per tot, se balansera com una canya, marxant lleugera com l' esquiroi: Ab la capseta demana quartos, fent la rialla; ¡qui diu que no, si sols per veure aquella boca pot ben donarse calar y tot!

Trevalladora! l' haguessen vista totes les tardes al vellador fent banderetas y barrabombas per omplí 'l barri de gom á gom: Las cadenetas, no més las feya per enllassarlas al seu balcó, com si á n' els joves volgués mostralshi qu' eran espresas per lligar cors.

Avuy que posan las canyas verdes, veniu á veure com ho sap fer; á la maynada que allí s' arrima ja 'ls hi don feyna per sempre més: Y si algún jove, molest, la torba, ¡ja ha tret la rifa! ja está ben llest! — Tingui; m' ajudi — li diu ab flemma, y un fex de canyas carrega ab ell.

Quant á l' Iglesia lo Patró s porta y ella y poborde fan brasset junts, ¡ah, quina planta la pobordessa, sembla una toya de flors del Juny! Lluhex agullas y anells y cintas y mantellina feta de punt, y 'ls joves pensan boy contemplantla; — qui fos poborde per un minut! —

Ja fa la colla llevant de taula ¡mirau quin garbo, quin ayre té! ab la safata recull monedas, y ab las miradas atrau jovent. Per las boligues, quant ella hi entra, sembla que hi creman mirra y encens: ¡fa tanta flayre l' estel que dexa que se 'n adonan joves y vells!

Sóna la copla dintre la plassa y es la primera de rompre 'l ball, ¡y que punteja be las sardanas com lo més ágil del Ampurdá! A la rodona que ella comensa tothom s' hi para... mitj encantat; ara un, ara altre, tothom s' hi fica sols per poguerli donar la ma.

¡Si la vegesseeu que 'n fa de quartos quant ab las rifas, topa als fadrins: — ¿Vol apuntarshi? — Si es que la rifan, pot assentarmhi per tots d' un pich. ¡Quántas vegadas, tot baix, li diuhen cosas que á solas ja s poden dir! més, ella, escolta, somriu, y pensa: cayguin monedas... després... veniu.

Al ball de vetlla, dintre la sala, ¡si 'n te de tasca! més que no 'n vol: los balls que toquin ja 'ls té promesos ab lo poborde que 'l bras li don. Qui avans se creya poder ballarhi te de payrarsen: ha dit que no: Lo que ella pensa: — Las pobordessas també som lliures de doná 'l cor. —

¡Es la alegría de tot lo barri, quan corren pomes ó corren sach; en la faxina també n' es ella qui fa més gracia, tot bromejant; De colla en colla va fent visitas, dexanthi un ditxo que may fa mal; si als vells fa riure ¡que han de fe 'ls joves, que quan la senten, la baba 'ls cau!

La pobordessa del nostre barri n' es de las noyas la nata y flor: volen dexarhi per l' altra anyada, més, ay! que 'm sembla que ella no ho vol. L' he vista ullpresa tota la festa y ab lo poborde fentse l' amor... si festejantliho tant be ho trevallá, cal que son pare busqui al rector.

PERE DE PALOL.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 27 de Agost

Especies	Mesures	Pesetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	19'00
Mestall	"	15'00
Ordi	"	9'00
Séfol	"	13'00
Civada	"	8'00
Besses	"	15'00
Mill	"	16'00
Panis	"	12'00
Blat de moro	"	13'00
Llobins	"	8'50
Fabes	"	14'00
Fabó	"	15'50
Fassols	"	40'00
Monjetas	"	28'00
Ous	Dotzena	0'90

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge 28 — Lo Puríssim Cor de Maria, St. Agustí.
 Dilluns 29. — La Degollació de St. Joan Baptista; Santa Sabina.
 Dimars 30. — Sta. Rosa de Lima; Sts. Felí y St. Pelay.
 Dimercres 31. — St. Ramon Nonat.
 Dijous 1. — Sts. Gil, Llop y Arthur; Sta. Verena.
 Divendres 2. — Sts. Antolí y Esteve, rey.
 Dissapte 3. — Sts. Nonit y Simón; Sta. Xerapia.
 Quaranta Hores. — En la Iglesia de St. Lluch.

Establiment tipogràfic de Paclá Torres.
 Constitució, 9. — Gerona.

Guia del viatger en la Comarca

Amer — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 km. de Gerona.

Anglés. — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias. — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Aigües sulfurosas.

Besalú. — 41 km. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes. — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banyes de mar.

Cadaquers. — A 54 km. Camí vehinal desde Rosas. Banyes de mar.

Caldes de alavella. — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Aigües termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá*. — Colxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 km. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Fonda del Comers, carrer de Albarreda.

Hostalrich. — 30 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 km. Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 km. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banyes de mar. Rubinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 km. Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banyes de la Mercé. (Aigües sulfurosas).

La Sellera. — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldes de Malavella.

Llansá. — 41 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banyes de mar.

Lloret de Mar. — 32 km. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 km. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 km. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 km. Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 km. Estació del Tramvia de Flassá, limit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 km. Carretera de Figueras. Banyes de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 km. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banyes de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 km. Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Aigües ácido-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Aigües termals.

Torroella de Montgri. — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banyes de mar al Estartit.

Tossa. — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

SECCIO D' ANUNCIIS

Gran éxit en moltíssimes families d' Espanya

La gran sopa **Purés** marca Baget-Reus

Recomanan son us totes las eminencias médicas del mon, per esser la mes agradable, económica, alimentícia y mes facil de digirir. Ab l'ús constant d' ellas se consegueix mes facilitat en la digestió, fomenta la bellesa física y presta al cos un marcat caracter de lleugeresa y galanura. Lo poder nutritiu necessita de una materia asada en los aliments y aquest se troba en las sopas «de PURÉS MARCA BAGET, que mantenen nostres humors en un saludable estat d' alcoholicitat que 'ns preserva del reumatisme, gota diabetis y demás dolencias originals».

Las clases, avuy posadas a la venta son: *Puré de pessols verts*. — *Puré de fabas*. — *Puré de lletias*. — *Puré de fasols*. — *Puré de flor de arroz*. — *Puré de flor de cibada*. — *Puré de flor de sigrons turrats de Font de Saucó y la gran «salsa universal»*.

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públich *un ral*, produeix de 7 a 9 plats de sopa, y un paquet doble, que val *dos rals*, produeix de 15 a 17 plats.

PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL

- Don Benet Massot. — Plassa del Marqués de Camps.
- Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
- Antoni Gruarmoner. — En Francisco, 4.
- Llorens Massa. — Rambla
- Emili Andrés. — Sta. Clara, 4.
- Sebastià Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMÓN GISPERT. — GERONA

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companias de segurs sobre la vida reunidas

Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL **15 000.000** DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908 05 pts.
 Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352 95 »
 Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881 61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderech y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas — Narcís Boadas

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.

LO GIBERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Libertat 81

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre	Estranger.	1'50 pesseta trimestre
Fora.	1'25 id.	Un número sol.	0'10 id.